

[Karl Dige Bach]

det danske samfund kan holdes nede, er det en meget fornuftig ordning, og de partier, der nu står sammen om ændringen, er derfor enige om at fastholde en ansvarlig pris- og omkostningsudvikling i Danmark.

Alt i alt er det en god ordning, der peger i den rigtige retning, og Det Konservative Folkeparti kan gå ind for denne forlængelse af værftspakken, når den udføres efter den foreliggende hensigtserklæring.

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne takke Socialdemokratiet og SF og CD, fordi det er lykkedes for regeringen at få lavet en fælles hensigtserklæring. Det synes jeg er godt, for det borger for samarbejdet i fremtiden, sådan som vi også har talt om det hver især. Så lad os se, om vi kan komme videre ad den vej.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at sige ministeren tak – det burde måske specielt have været ministerens forgænger i embedet. Tak, fordi man har ført så konsekvent en værftspolitik, som tilfældet har været, for det har vist sig, at den værftspolitik, som regeringen har ført an med og med støtte fra andre partier, er lykkedes, og det har vist sig, at det har skabt grundlag for, at dansk værftsindustri er blevet konkurrencedygtig. Jeg synes, det er prisværdigt, at man har stået fast på en sådan politik.

Og nu er situationen så den, at værftsindustrien her i Danmark selvfølgelig skal have mulighed for at udvikle sig på lige fod med værfter i andre lande, og det er det, som jeg har indledt med at sige tak for at vi kan samles om. At Socialdemokratiet så har vist den venlighed, at de har fremsat lovforslaget, skal ikke være til hinder for, at vi er begejstret for, at vi nu kan gennemføre det i stor enighed.

Jeg synes, at der er gået meget godt forud, inden vi har set lovforslaget her, og det skyldes først og fremmest, at regeringen har ført en god værftspolitik.

Rahbæk Møller (SF):

SF kan støtte lovforslaget. Det fremgår også af den erklæring, som en række partier, et meget bredt flertal, herunder SF, tidligere i dag er kommet med, og som ministeren henviste til i sin tale.

SF har gennem alle årene støttet, at vi aftrapper skibsværftsstøtten. Vi har støttet, at Danmark er gået foran både ved at presse mest på nede i EF og ved at aftrappe vores støtte en smule hurtigere end de andres. Men vi har samtidig fastholdt, at vi ikke burde gå så meget foran, at vi truede værfternes eksistens.

Vi må konstatere, at den taktik, som Danmark og SF har støttet, er lykkedes, idet det er lykkedes at få støtteloftet i EF sat ret kraftigt ned. 26, 20, 13 pct. er tallene i de tre sidste år, og det er en hurtig nedgang. Samtidig har Danmark nogle af Europas stærkeste værfter.

Men vi må også konstatere, at der var risiko for, at vi kom for langt foran, hvis vi havde fastholdt den planlagte aftrapning til nul i 1992. Så hurtigt kommer EF ikke ned på noget, der ligner nul. Det er rimelig usandsynligt.

Dertil kommer, at værfterne er noget klemt af den debat om skatteforhold, der foregår for tiden. Den berører for så vidt hele erhvervslivet, men værfterne er mere udsatte, fordi vi fastholder dem i en spændt konkurrencesituation, og fordi det er store ordrer.

Af disse grunde var det rigtigt at forlænge værftspakken.

Da Socialdemokratiet oprindeligt kom med sit forslag, havde vi to forbehold. Det første er nu bortfaldet, men vi er lidt bekymrede for, om man ikke skulle foretage en symbolsk nedsættelse af værftsstøtten af hensyn til forhandlingspositionen i EF. Vi forstår, at regeringen med sin tilslutning til fælleserklæringen ikke har fundet det nødvendigt, og så er dette forbehold bortfaldet.

Det andet forbehold vil vi derimod godt opretholde. På ét punkt kunne forslaget, også aftalen, nemlig være bedre. Det er jo sådan, at vi i Danmark har en regel, der siger, at en ordre afgivet i ét år skal være effektueret senest 2 år efter. I EF har de ikke hidtil haft en sådan regel. Nu har de fået en regel, men det er en 3-års-regel, og jeg mener, at vi burde have samme 3-års-regel som de øvrige EF-lande.

Den danske 2-års-regel betyder, at stort set alle værfter har ordrebogen fyldt lige præcis 2 år frem. Det giver os nogle problemer, fordi 2 år ikke er en lang planlægningshorisont, når det drejer sig om investeringer, når det drejer sig om forskning og udvikling.

Derfor mener jeg, at hvor det er rigtigt at give dem mindre statsstøtte i Danmark end i andre